

“Şəfaverici əllər”ə inanaq mı?

Sosial şəbəkələrdə əl enerjisi ilə müalicə edən, özbək əsilli İqbol Soliyevin saxlanıldığı və Bakıdan deportasiya edildiyi bildirilir. Müzakirələrə səbəb olan bu müalicəyə münasibət isə fərqlidir. Bu məsələyə aydınlıq gətirmək üçün səhiyyə eksperti, tibb elmləri doktoru Musa Qəniyevin münasibətini öyrəndik. Öncə professordan elmi cəhətdən tarixən belə müalicənin mümkünlüyü və tətbiqi ilə bağlı fikirlərini soruşduq. Həmsöhbətimiz dedi:

– Əslində, bütün tarixi dövrlərdə müalicəyə dözümlülük göstərən xəstəliklərin hamısı özünəqapanma və ümitsizlik hissi yaratdığından, insanlar daim qeyri-ənənəvi müalicə üsullarına müraciət etmişlər. Bunlardan biri də manual, yəni əl enerjisi ilə müalicədir. Bu haqda ilk məlumat bizim eradan 1560 il əvvəl Ebers papirusunda verilmişdir. İnduslar bunu “Panna”, çinlilər – “Çi”, misirlilər – “Ka”, yəhudilər – “Ekoq”, yunanlar – “Təbiətin müalicəvi gücü”, əlkimyaçılar – “Həyat şirəsi” adlandırırdılar. Bu üsulun yayılmasının səbəbkarı Tokio Universitetinin müəllimi, xristian-monax Mikao Uşyu olmuş və onu “Reyki” (“Universal həyat enerjisi”) adlandırmışdır.

Bütün dövrlərdə bu cür müalicəyə münasibət elmi deyil, sırf dini-sxolastik xarakterli olmuşdur.

– Bəs bu müalicəyə elmin münasibəti necədir?

– Məsələnin elmi mahiyyəti ilə bağlı bunları söyləyə bilərəm: Cismani mövcud-

luğunun təməli əsas hərəkətdir. Hərəkət impulsiv sinir aktivliyinin – elektrik yükünün, orqan və sistemlərə ötürülməsidir. Dövlən ana bətnində ürək döyüntüləri başladığı andan, yəni hamiləliyin 1-ci ayının sonundan, postnatal inkişafın sonuna, yəni təbii ölümün başladığı ana qədər canlı orqanizmdə həm lokal, həm də akson potensialının (elektrik yükü) olması mütləqdir.

Fərdin tipi, etnik, coğrafi, irqi və genetik xüsusiyyətindən asılı olaraq, bu elektrik yükünün voltaj, tezlik və amplitudası müxtəlif olur. Elektrik yükünün ətrafında isə, daim bu və ya digər dərəcədə elektrik və maqnit sahəsi mövcud olur. Sağlam insanların energetik sahəsi, yəni elektriklə əhatə olunmuş biosahəsi, onun bədənini bərabər şəkildə 2-3 metr məsafədə bürüyür.

Odur ki, “elektrik əmsalı” yüksək olan adamların bədənində dəmir əşyalar yapışır, kiçik voltajlı elektrik lampalarını bədənlə toxundurduqda işıq saçır, bəzi adamlara əllə

toxunduqda adamı sanki tok vurur və s. Yəni elmi insan üçün, burada qaranlıq olan, qeyri-adi bir şey yoxdur. Bu klassik fizikadır. Sadəcə, savadsızlıq və dini fanatizm bunu dərk etməyə imkan vermir.

Söylədiyim səbəbdən, insan bədənindən, xüsusən ətraf amillərə son dərəcə həssas olan əl barmaqlarından, daim (ayaq barmaqları ilə müqayisədə 4 dəfə çox) enerji itkisi – ətraf mühitlə enerji mübadiləsi, gedir. Başqa sözlə, bədəndə olan elektrik enerjisi istilik enerjisi şəklində xarici aləmə verilir. Odur ki, əl enerjisi ilə müalicə, bir şəxsin digərinə istilik enerjisi şəklində biyoyükün ötürülməsidir. Fiziki qanunlara görə bu halda, lokal sahədə qan dövrəni yaxşılaşmalı, ağrı reseptorlarının həssaslığı azalmalı və yayındırıcı təsir meydana çıxmalıdır. Digər faktor, xəstədə yaranan daxili inam hissidir.

– Bu müalicə üsulunu təqdir edirsinizmi?

– Xeyr, etmirəm. Əsasında “Suqquestiya” – təlqin duran bu hal, spesifik müalicə üsulu deyildir və uğurlu nəticəyə təminat vermir. Digər tərəfdən, bilmək lazımdır ki, üzvi-destruktiv gedişli heç bir xəstəlik və patoloji proses zamanı bu üsuldən istifadə etmək olmaz. Əks hal, hər iki şəxs üçün (həm xəstə, həm də bu işlə məşğul olan) faciəli nəticələrə – birinin ölümü, digərinin qəsdən adam öldürməsi ittihamı ilə həbsinə, səbəb ola bilər.

Qeyri-peşə sahiblərinin isə, müalicə işi ilə məşğul olması (eyni zamanda, özünü-müalicə) ümumiyyətlə cinayət məsuliyyətidir və bu haqda Azərbaycan Respublikasının Cinayət – Prosesual Məcəlləsində xüsusi ağırlaşdırıcı maddə nəzərdə tutulur.

Söhbətin sonunda professor qeyd etdi ki, Azərbaycan polisinin İqbol Soliyevə qarşı qərarı düzgün addımdır.

Zərifə HÜSEYNOVA
XQ